

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832643440/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

kølede Luft svalt mellem Træerne. Mens oppe fra Lovværkets Tag tusind tindrende Glimt fra den synkende Sol gled gennem Bladenes Mørke.

De kom ud af Skoven, langs de høje Bakker. Luften var tung af Duft fra den blomstrende Lyng, Solen gik luende ned bag Vestens Banker.

Og mens de hvisker til hinanden tusinde milde Ord, synker Natten over Eng og Høie.

— — Men, hvor de oftest mødtes, var ved Graven.

De elskede Stedet. Plettens tunge Alvor slørede deres Sind med mild Sorgmodighed. Her aabnede Ellen sit Hjerte og siddende ved Moderens Gravsten fortalte hun om sin Barndoms Kummer. Hun fortalte om sit ensomme Liv og om Faderens Elendighed.

Saa talte ogsaa han. Og Ungarns hele Skønhed med de vide Stepper og de store Floder — den fik Liv her ved de Maagers Gravsted. Ellen hørte: Donaus stille Gliden, Skovens Suk paa Siebenbürgens Bjerger, Aftenklokkers Lyd over Steppens Vidder . . .

Da kunde Ellen, naar han taug, hviske sagte:

— Felix, her vilde jeg gjerne dø.

— — — Det var Aften, og de kom fra Graven. Høstens Dag havde været tung og hed.

Nu var Aften kommen, men med Tordenluft. Eksotisk kvælende som altid før et Uveir steg fra alle Blomster, sank fra alle Træer, Havens Duft.